

[MILUSI *ai*

V sg f milusią.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „miły”; iron.: Bądź [mężu] tym czym cie Bog zowie/ á ląlkáwa pani/ Zą piec milufia fędzić Myfzy y s Kotkámí. PaprPrzykaz C4.

Cf [MILEŃKI], MILUCHNY, [MILUCZKI], MILUTKI

MK